

עֲקֹדֶת יִצְחָק: שְׁבִיל הָאֹר וְהָאֱמוּנָה

סְפוּר מֵהַתּוֹרָה עַל אֲהָבָה שְׁלֵמָה וּבִטְחוֹן בַּשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

אָנוּ אֲהָבִים אֶת ה' בְּכָל לֵבָנוּ!

הבן האהוב והיקר

השם יתברך נתן לאברהם ושרה
בן יקר בזקנותם.

הם אהבו את יצחק אהבה גדולה
מאוד!

דרך יצחק היה אמור לקום העם
הגדול שהשם הבטיח.

תודה לשם על המתנות הנפלאות
שהוא נותן לנו.

הַצֹּוֹי הַמִּפְתִּיעַ מִן הַשָּׁמַיִם

יוֹם אֶחָד קָרָא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְאַבְרָהָם
וַאֲמַר לוֹ:

"קַח נָא תְּבִנָּה אֶת יְחִידָךְ אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ
אֶת יִצְחָק, וְלֶךְ לָךְ אֶל אֶרֶץ הַמִּזְרִית,
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים!"

אֲנַחְנוּ מִקְשִׁיבִים לְקוֹל הַשֵּׁם
בִּירְאֵת שָׁמַיִם.

אמונה משלמת בלי שאלות

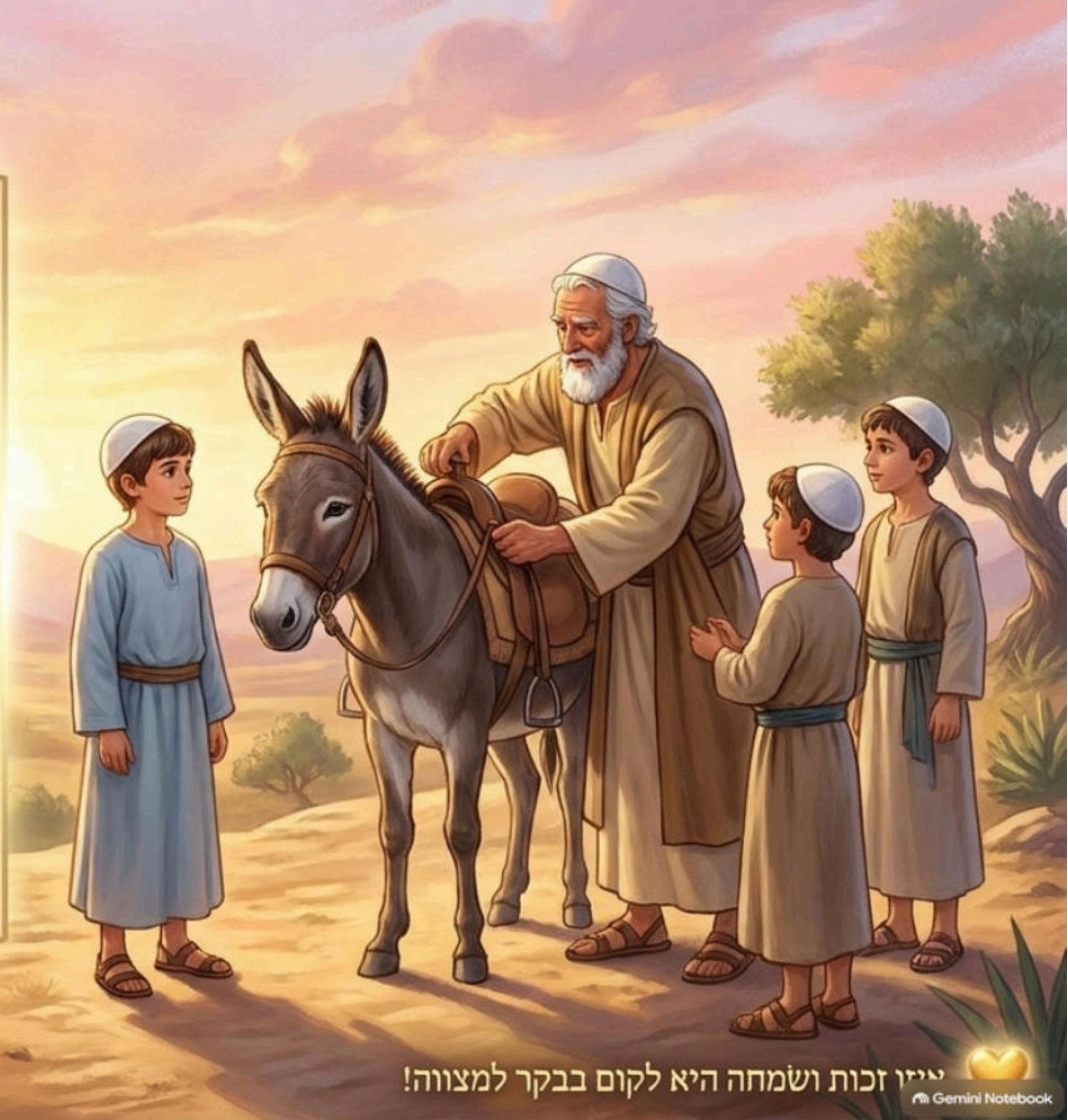
אברהם הפתע מאוד. הוא יכל היה לשאל שאלות או להתווכח.
אך הוא ידע: אם השם מבקש, זה בוודאי הדבר הנכון - גם אם לא מבינים למה.

אמונה אמתית היא לבטח בשם תמיד.

מִזְזָרִים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַנֶּשֶׁם

לְמַחֲרָת, הַשְׁכִּים אֲבָרְהָם קוֹם
בְּבֹקֶר לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַנֶּשֶׁם!

הוּא חָבֵשׁ אֶת חֲמֹרוֹ, לָקַח אֶת
יֶצְחָק וְשְׁנֵי נַעֲרִים, וַיֵּצֵא לְדֶרֶךְ.

נִיזְנוּ זְכוֹת וּשְׂמֵחָה הִיא לְקוֹם בְּבֹקֶר לַמְצוּוֹה!

יום ראשון

יום שני

יום שלישי

מסע מלא בביטחון

הם הלכו שלושה ימים שלמים אל הר המוריה.
כל הדרך יצחק סמך על אביו והלך בשמחה עצומה ורוגע.

בכל צעד אנחנו מרגישים
את השם אתנו.

מִמְּשִׁיכִים לְבַד אֶל הַקֹּדֶשׁ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי רָאָה אֲבָרָהָם אֶת הַמָּקוֹם קָרוֹב.

הוּא אָמַר לַנְּעָרִים: שִׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר,
וְאֲנִי וְהַנֶּעֶר נֵלֶךְ עַד שָׁם, נִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּב אֵלֵיכֶם.

בְּיוֹמֵתִקְרָבִים לָשֵׁם, הֵלֵב מִתְמַלֵּא בְּקֹדֶשׁ.

נושאים את המשא מתוך אהבה

וילכו שניהם יחדיו - בלב
אחד ובאהבה לעשות את
רצון השם יתברך!

אברהם נושא את
האש ואת המאכלת

יצחק נושא את
עצי הקרבן

אנו עושים את מצוות
השם באחדות ושמחה.

אֱלֹקִים יִרְאֶה לוֹ
הַשָּׂה לְעֹלָה, בְּנִי.

אָבִי... הֲנִה הָאִשׁ
וְהַעֲצִים, וְאִיָּה
הַשָּׂה לְעֹלָה?

שאלה של תמימות ותשובה של אמונה
לב אברהם נשבר כששמע את השאלה,
אך הוא ענה באמונה עצומה בשם.

השם רואה הכל,
דואג לכל ושומר עלינו.

בְּנֵי־הַמִּזְבֵּחַ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ

כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַמָּקוֹם, אֲבָרָהָם גִּילָה לְיִצְחָק
מָה הַשֵּׁם בִּקֵּשׁ.

יִצְחָק הָיָה צַדִּיק גָּדוֹל - הוּא לֹא כָעַס וְלֹא בָרַח.
הוּא יָשָׁר נִכְנַע לְרָצוֹן הַשֵּׁם בְּדִיוֹק כְּמוֹ אָבִיו!

אֲנַחְנוּ שְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת
אֵת מָה שֶׁהַשֵּׁם מִבְקֵשׁ.

העקדה: רגע השיא

אברהם עקד את יצחק על המזבח. הוא הרים את המאכלת! הוא היה מוכן להקריב את בנו היחיד רק כדי לעשות את צווי השם יתברך.

האמונה בשם היא הכוח החזק ביותר בעולם.

קול מלאך השם מן השמים

בְּרַגַע הַאֲחֵרוֹן קָרָא מַלְאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם: אֲבָרְהָם!
אֲבָרְהָם! אֶל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱר... כִּי עַתָּה יִדְעָתִי
כִּי יֵרָא אֱלֹדִים אֶתָּה! הַשֵּׁם רַק רָצָה לְבַדֵּק אֶת
אֲמוֹנָתוֹ - הוּא לֹא רָצָה שִׁיקְרִיב אֶת בְּנוֹ!

השם רואה תמיד את הלב הטוב והטהור שלנו.

אַיִל תַּחַת יְצָחָק

אַבְרָהָם נֶאֱמָנוּחַ מְרַב שְׂמִיחָה וְהַקְלָה.
הוא הָבִיט וְרָאָה אֵיל נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ
בְּקֶרְנוֹ.

הוא לָקַח אֶת הָאֵיל וְהִקְרִיב אוֹתוֹ
בְּאַהֲבָה וְהוֹדִיָּה בְּמָקוֹם יְצָחָק.

מודים לשם בכל יום על כל החסד והטוב שלו!

הַבְּרָכָה לַנֶּצַח לְעַם יִשְׂרָאֵל הַבְּרָכָה לַנֶּצַח לְעַם יִשְׂרָאֵל

הַשֵּׁם בֵּרַךְ אֶת אֲבֹרָתוֹ הָעֲצוּמָה:
יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה... בֵּרַךְ אֲבֹרָתְךָ
אֲרָבָה! בְּזָכוֹת הָאֲמוּנָה הַזֹּאת, עִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה
רַב כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

אֲנַחְנוּ הַבָּנִים שֶׁל אֲבֹרָתָם אֲבִינוֹ שֶׁאֵהָב אֶת הַשֵּׁם מְאוֹד.

לִקַּח הָעֵקֶדָה: לְבַטֵּחַ בַּשֵּׁם תָּמִיד

מִהַנִּסְיוֹן אֶל הַלִּקַּח

נְקוּדַת הַמָּסָר

אֲמוּנָה אֲמִתִּית מִשְׁמְעוּתָהּ לְבַטֵּחַ
בַּשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם כְּשֶׁלֹּא מִבִּינִים לָמָּה.

הַנִּסְיוֹן הַקָּשֶׁה מְכַל

אֲבָרָהֶם הוֹכִיחַ שֶׁהָאֲמוּנָה חֲזָקָה
מִכָּל דָּבָר אַחֵר בְּעוֹלָם.

שְׁאַלָה לְדִיוֹן בַּכֶּתֶה:

אִיךְ אֲבָרָהֶם וַיִּצְחַק הִצְלִיחוּ לִהְיוֹת כָּל כָּךְ חֲזָקִים בַּמָּצֵב הַכִּי קָשֶׁה?

בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן, הַשֵּׁם תָּמִיד אֶתָּנוּ!

